ସି.ଏସ୍. ଭେଙ୍କଟସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ୍

ବନାମ

ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ

ନଭେମ୍ବର 21,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା 1908 :

ଆଦେଶ 3 ନିୟମ 4 (2)—ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ—ପାଇଁ ଆବେଦନ—ମହକିଲଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅଧିବକ୍ତା—ମହକିଲ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିବା ପାଇଁ "ଅନାପତ୍ତି ପ୍ରମାଣପତ୍ର", ମାଗିଥିଲେ—ଅଧିବକ୍ତା ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ—ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନୁମତି ସହିତ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ—ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାରେ ସଠିକ ଥିଲେ ଯେ, ଅଧିବକ୍ତା ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଭାବରେ ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି—ସମ୍ମତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଅଧିବକ୍ତା ବେତନ ଉପରେ ଜିଦ୍ କରିପାରିବେ ନାହିଁ—ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ଯୋଗୁଁ ମହକିଲ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇଥିଲେ—ମହକିଲ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି—ଅପିଲକାରୀ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି—ଉତ୍ତରଦାତା ମହକିଲ, ତାମିଲନାଡୁ ଆଇନ ପେଶାଜୀବୀ ବେତନ ନିୟମ 1973; ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା; ବ୍ୟବସାୟ ଦେୱାନୀ ନିୟମ ଏବଂ ପରିପତ୍ର ଆଦେଶ (ଖଣ୍ଡ 1) (ତାମିଲନାଡୁରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ) ନିୟମ 20-A; ତାମିଲନାଡୁ ଆଇନ ପେଶାଜୀବୀ ବେତନ ନିୟମ, 1973 ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବେତନର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 15418/1996 ।

ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 711/1996 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 29.3.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ପାଇଁ ଏଫ୍.ଏସ୍. ନରିମାନ୍, ଅଶୋକ ସାଗର ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ପୁନିତା ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଆର୍.ମୋହନ ଏବଂ ଭି.ଜି. ପ୍ରଗସମ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ସି.ଏସ୍. ଭେଙ୍କଟାସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ୍ ବନାମ ଭରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଅଧିବକ୍ତା, ଯିଏ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ତରଫରୁ ଏହାର ଅଧିବକ୍ତା ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଉପ-ନ୍ୟାୟାଳୟ, କୋଏମ୍ବାଟୁରର ନଥିରେ ଯଥା ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 8/1985 ଅଧୀନରେ ଆର୍.ଏମ୍.ଟି. ଡ୍ରିଲ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଏହାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ 2.42 କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହା ବିବାଦର ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ, ଭେଙ୍କଟସୁବା ନାଇଡୁଙ୍କ ପୁଅ ସି.ଭି. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାଲିକାନା ପତ୍ର ହରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ 1972 ଫେବୃଆରୀ 21 ତାରିଖର ମୂଳ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ସଂଖ୍ୟା 669 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜମିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ଆପତ୍ତି ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ବିବାଦର ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯେ, ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ବ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରାକ୍ କଳ୍ପନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମାଲିକାନା ଦଲିଲ ଜମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କର ଅଧିବକ୍ତା ଭାବରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମାରେ ପରିଚାଳନା ଥିବାରୁ ଅପିଲକାରୀ ଏହା ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ପ୍ରକାଶନକୁ ଅନୁଧାନ କରିବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବ୍ୟାଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ଅଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ "ଆପତ୍ତିହୀନ ପ୍ରମାଣପତ୍ର" ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବେ । ଯଦିଓ ସେମାନେ ଠିକ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆରୋପ ନକରି, ସେ ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇଥିଲେ । ଏହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶୁଳ୍କ ଦାବି କରିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲା । ସେ ଜୋର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ହାଜର ହେବାକୁ ମନା କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅନୁମତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ।

ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ଚିଠି ଲେଖି ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଜିଦ ଧରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଧିକାରୀ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କୌଣସି କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିନଥିଲେ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି; ନ୍ୟାୟାଳୟ କଣ ମକଦ୍ଦମା ଚାଳନା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା-ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏକ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା କି ? ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏଫ୍.ଏସ୍. ନରିମାନ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଦେୱାନୀ ପଦ୍ଧତିର ନିୟମ 20-A ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ସି ପି ସି ର ଆଦେଶ III, ନିୟମ 4 (2) ଅଧୀନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ବିକଳ୍ପ ରହିଛି ଯେ, ସେମାନେ ଅଧିବକ୍ତା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁମତିରେ କିମ୍ବା ସମ୍ମତି ସହିତ ଏକ ନୂତନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇଥିବା ସମ୍ମତି ନଥିରେ

ରହିବାକୁ ହକଦାର ଅଟେ । ନଥିରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହେବାକୁ ଅନ୍ୟ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମତି ଦେବା ପାଇଁ, ଅପିଲକାରୀ ବେତନ ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ଜିଦ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟେ । ତାହା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସିଆରପି ସଂଖ୍ୟା 711/96 ରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 29,1996 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଶେଷ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବେତନ ଆଦାୟ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନରିମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ପାଉନାହୁଁ । ଅପିଲକାରୀ ସମ୍ମତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଜିଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା-ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ମକଦ୍ଦମାର ସଫଳ ସଂଚାଳନା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଭରସା ହରାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ଭୁଲ ଭାବରେ ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଅଧିକାର ବଶତଃ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଶେଷ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀ ବେତନ ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ଜିଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଅସୁଲି କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ ରଖାଯାଇପାରେ ।

ତଥାପି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ, ତାମିଲନାଡୁ ଆଇନଗତ ପେଶାଜୀବୀଙ୍କ ଶୁଳ୍କ ନିୟମାବଳୀ, 1973 ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କ'ର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ, ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିବା ପାଇଁ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସମାନ ଭାବରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶରୁ ଅଧିକ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ସମ୍ମତି ଦେବା କୌଣସି ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ । କାର୍ଯ୍ୟର ବହୁଳତା ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲର ପରିସମାପ୍ତି କରାଯାଉଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି. ଅପିଲର ପରିସମାପ୍ତି କରାଗଲା ।

ସି.ଏସ୍. ଭେଙ୍କଟାସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ୍ ବନାମ ଭରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ। "

ଅନୁବାଦିକା :

ସସ୍ମିତା ନାଏକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ